

[J. Chr. Jensen.]

er det nødvendigt at gøre en Bemærkning om, hvordan en saadan Forretning laves. Naar en Arkitekt har tegnet et Hus, lavet sine Beskrivelser, og den offentlige Licitation skal finde Sted, saa laver den Tømrmester, som skal udføre Arbejdet paa Bygningen, en saakaldt Specifikation. Det vil sige, han laver en fuldkommen Detailfortegnelse over, hvilke Tømmermaterialer, der skal bruges, Længder, Dimensioner og Kubikfod over de Ting, som ikke opgives i Længde, og denne Specifikation sender han til en Grosserer. Grosserereren ringer ud til et Kontor, som er oprettet af Dansk Savværksforening, og spørger i Telefonen: Kan De levere det Træ og til hvilke Priser? Jeg forudsætter, at Kontoret svarer ja, og at Prisen, som Savværkerne skal have ifølge den nævnte Overenskomst, f. Eks. bliver 100 000 Kr. I saa Fald skal Grosserereren forlange 42 000 Kr. i Opgæld. Han kan lave hele denne Forretning i sin Telefon, han ser aldrig Træet, det køres fra Savværket ud til Tømrmesterens Byggeplads, han har egentlig ikke noget med det at gøre, før han faar Afregningen, som han saa afregner med det paagældende Savværk. Jeg har rejst Sagen, fordi jeg synes, det nærmest er oprørende; det er jo kun i Kraft af Valutakontorets Eksistens muligt at faa dansk Træ afsat.

Ingen er tjent med denne Trafik, Byggeriet er det ikke, og Tømrmestrene heller ikke. Mange Tømrmestre har sagt til mig, hvor kan det være, at Prisen paa dansk Træ er saa fuldkommen urimelig? Man har ikke været klar over det. Med uhyre Besvær fik jeg fat i denne Overenskomst — saa længe jeg ikke havde den, kunde jeg ikke være fuldstændig sikker paa, at det var den, der var Aarsagen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse nogle ganske korte Citater af denne berømmelige Overenskomst. Den begynder saaledes:

„Som et Led i Tidens Bestræbelser „Brug af Landets Produkter og Afhjælpning af Arbejdsløsheden“ har de interesserede Parter, De sjællandske Skove, Savværksforeningerne paa Sjælland samt Tømmerhandlerforeningerne for København og Sjælland til Fremme af Forbrugget af de danske Skoves Produkter og til Sikring af alle Parters berettigede Interesser oprettet følgende Overenskomst.“

De sjællandske Skove forpligter sig til at levere til disse Savværker, og hvis de leverer uden for disse Savværker, skal de for-

lange 20 pCt.s Tillæg til de Priser, som Savværkerne skal betale. Der kommer saa en Tabel over, hvad Savværkerne skal forlange, og de Priser er ikke urimelige, ligesom jeg heller ikke kan se, at den Pris, Skovene faar, er urimelig, jeg skulde tværtimod ikke have noget imod, at Skovene fik deres Træ betalt med en højere Pris, men det skulde naturligvis ikke være paa Bekostning af de byggende, eller paa Lejernes Bekostning, men paa Bekostning af den Aagerpris, som Grosserererne forlanger i Avance. Der er for det første det mærkelige ved denne Overenskomst, at Savværkerne skal sælge i Kubikfod, Udsalgsprisen er fastsat i Kubikfod, men Grosserereren skal sælge det samme Træ i Alen — om det er for at vildlede eller gøre det besværligere eller for at skjule Avancen, ved jeg ikke. Man skal derfor foretage en meget omstændelig Omregning for at finde Avancen. Saavel Savværksforeningernes Medlemmer som de enkelte Forhandlere skal ved sin Underskrift forpligte sig til at overholde de Dagspriser, der saa findes her, og som jeg har regnet ud gennemsnitlig giver 42 pCt. Avance til Grosserererne.

Saa staar der i denne Overenskomst — og den er lavet rigtigt, den er lavet paa en saadan Maade, at ingen kan komme udenom —, at saafremt en af de kontraherende Parter i noget Tilfælde sælger billigere end de her fastsatte Priser, ifalder Overtræderen en Bøde af 50 pCt. af det paagældende Varepartis Værdi — for det Parti, jeg omtalte før, vil det blive en Mulkt paa 50 000 Kr. —, og disse Penge skal, hvis det er en Savværksejer, gaa til Savværksforeningen, hvis det er en Grosserer, til Tømmerhandlerforeningen, o. s. v. Fremdeles er det bestemt, at Savværksforeningerne skal opretholde et Centralkontor med Lokale i København for at gøre det mere overskueligt, hvor meget Træ der er, og hvor det ligger o. s. v., en meget fornuftig Foranstaltning. Tømmerhandlerforeningerne skal holde Kontoret underrettet om, hvilke Tømmerhandlere der efterhaanden med deres Underskrift tiltræder Overenskomsten, og de, der ikke tiltræder den, kan ikke købe Træ, fordi det er Savværkets Pligt, forinden Salget sker, ved Henvendelse til Centralkontoret at skaffe sig Oplysning om, hvorvidt vedkommende Forhandler har underskrevet Overenskomsten, og ikke maa sælge til ham, før han har underskrevet. Og saa snart Overenskomsten er tiltraadt af samtlige kontraherende Parter, skal de to Tømmerhandlerforeninger henvende sig til Nationalbankens Valutakontor og an-